

РЕШЕНИЕ

№ 37361

гр. София, 12.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в
публично заседание на 27.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **165** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/ вр. чл.156 и сл. от ДОПК.

С решение № 13446 от 11.12.2024г. по адм.дело № 4617 по описа на ВАС за 2024г., е отменено решение № 1772 от 18.03.2024г. по адм.дело № 4889 по описа на АССГ за 2023г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав.

Конкретните отменителни съображения на касационната инстанция се изразяват в липса на изложени самостоятелни мотиви и обсъждане всички възражения на страните и доказателства по делото, както и заключението вещото лице и свидетелските показания, наред с останалите.

Успоредно с това „Съдът не е разграничил доставките по отделните доставчици и техния предмет. Както вече се посочи, не е обсъдил доказателствата по всяка една от доставките (или групово, ако е налице един и същи предмет), едва след прецизно обсъждане на всички доставки, предмет на спора, съдът трябва да направи и правни изводи по съществото на спора“.

Първоинстанционното производство е образувано, респ. настоящото ново разглеждане е с предмет жалбата на „ДЕКОРАЛ ЛАЙН“ ЕООД, [ЕИК], с посочен съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. А, ап. чрез адвокат Р. С., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221022003049-091-001/18.01.2023 г., издаден от П. Г., в качеството и на орган, възложил ревизията и Т. Н., в качеството му на ръководител ревизия, потвърден с Решение № 450/10.04.2023 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, с който са определени задължения, произтичащи от установени допълнителни задължения за данъчни периоди от м. 02.2020 г. до м. 03.2020 г., м. 05.2020 г., м. 07.2020 г., от м. 10.2020 г. до м. 03.2021 г., от м. 06.2021 г. до м. 07.2021 г., м. 12.2021 г. и от м. 02.2022 г. до м. 03.2022 г. в общ размер на 60 854,35 лв., ведно с лихви за просрочие в размер на 9

297,22 лв. по фактури, издадени от „Т. ВАИ ЕКСПОРТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ГЛАБУЛ М.“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „САМОГОН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Е. ЕФИШЪНСИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ЕКРОС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

По силата на чл. 226 ал.1 от АПК производството започва от първото незаконосъобразно процесуално действие, послужило като основание за връщане на делото.

На тази база следва да се приеме, че както редовността, така и допустимостта на жалбата са обстоятелства презумптивно установени по силата на касационното произнасяне. В противната хипотеза решението би било обезсилено поради произнасяне по недопустима жалба/етап на съдебната проверка, предшестващ проверката за надлежно конституирани страни в един вече образуван, редовен и допустим процес/.

Успоредно с това настоящият състав не констатира междувременно настъпили обстоятелства обуславящи нейната недопустимост, респ. отпаднали такива обуславящи допустимостта и.

По съществото на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка, съдът съобрази:

Ревизионното производство е образувано със ЗВР №Р-22221022003049-020-001/21.06.2022 г., изменена със ЗИЗВР №Р-22221022003049-020-002/24.08.2022 г. и №Р-22221022003049-020-003/03.10.2022 г. и №Р-22221022003049-020-004/02.11.2022 г., издадени от П. Г. Г., на длъжност началник отдел „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., за установяване на задължения по ЗДДС за данъчните периоди от 01.01.2020 г. до 31.05.2022 г.

На ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ от 04.07.2022 г., с което са изискани първични, счетоводни, търговски и други документи, в т. ч. по доставките на процесните доставчици. С Протокол №1834949 от 17.11.2022 г. е документирано посещение в счетоводството на ревизираното лице за преглед на документи в оригинал.

Установено е, че за ревизираните периоди друеството „ДЕКОРАЛ ЛАЙН“ ЕООД е упражнило право на данъчен кредит по доставки от „Т. ВАИ ЕКСПОРТ“ ЕООД, „ГЛАБУЛ М.“ ЕООД, „САМОГОН“ ЕООД, „Е. ЕФИШЪНСИ“ ЕООД и „ЕКРОС“ ЕООД. На посочените доставчици са извършени насрещни проверки, документираны с протоколи, подробно описаны в РД.

На база извършените действия и установени обстоятелства е извършена промяна на декларираните от ревизираното дружество резултати, като:

1. За данъчни периоди м. 02.2020 г., м. 03.2020 г., м. 05.2020 г. и м. 07.2020 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 3 778,49 лв. по 5 фактури, издадени от „Е. ЕФИШЪНСИ“ ЕООД, с посочен предмет – услуги.

Съгласно констатациите на ПИНП №П-22221022212192-141-001/09.12.2022 г. е изготвено ИПДПОЗЛ изх. №П-22221022212192-040-001/18.11.2022 г., връчено електронно на 18.11.2022 г. В определеният срок са представени спорните фактури, приемо-предавателни протоколи към тях, в които са конкретизирани извършените услуги, Договор за услуги №2020032 от 12.02.2020 г. за изграждане на електрическа инсталация по съгласувано задание на възложителя магазин „DEFACTO“ Moll of SERDIKA CENTUR, [улица], [населено място] на обща стойност – 14 258,44 лв., банкови извлечения за извършено плащане по фактурите, оборотни ведомости, счетоводни регистри на сметки 4532, 411, 421, 2041, 703, 604, 605, фактури от предходни доставчици „КИМТЕХ БЪЛГАРИЯ ООД, „ШРАК ТЕХНИК“ ЕООД, ДЕЛИТА“ ЕООД, „СТРОЙРЕНТ“ ЕООД, „МЕГАЛАН“ ООД, „ТЕХНОПОЛИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, „ЕЛ ЕНЕРДЖИ 03“ ЕООД и „КАДЕМЛИЯ“ ЕООД.

Основният предмет на дейност на дружеството е предоставяне на услуги по строително-монтажни работи, основно при довършителни такива, изграждане на електро и електронни

инсталации и други подобни. Обяснено е, че трудовата обезпеченост за осъществяване на доставките е посредством лично участие, както и с наето лице по трудово правоотношение - Ц. Й. К., на длъжност „електротехник, поддръжка на сгради“. Основен изпълнител, както и лице осигуряващо необходимата компетентност за обезпечаване на извършваните доставки е съпруга на управителката инж. В. А. Мемиев, притежаващ необходимият опит и компетентност, който е действал по силата на устен договор за поръчка по чл. 280 от ЗЗД, за което не е уговорено възнаграждение, на основание чл. 286 от ЗЗД, т. е безвъзмездно.

Установено е, че в дружеството има наето едно лице по трудово правоотношение на длъжност – поддръжка на сгради. Спорните фактури са намерили отражение в СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди.

От страна на ревизираното лице са представени идентични доказателства. Предмета на спорните фактури е авансово плащане по оферта №59, розетка RJ45 LCS2, рамка Legrand серия Nilae бяло тройна, рамка Legrand серия Nilae бяло двойна, монтаж на светещи рекламни табели, монтаж на LED луна 35 W,220 V,400 K, монтаж на озвучители, Канала Learand 105/80/50 и калак, комплект Legrand серия Mosaic червен + лицева носеща папка, комплект Legrand серия Mosaic бял + лицева и носеща рамка, монтиране на пожарен бутон, монтаж на LED луна 35 W,220 V,400 K, доставка и монтаж на вентилатор, монтаж на LED екран, монтаж и връзване на ТВ приемник, СМР за преградна стена пред фасада на магазин, монтаж на осветително тяло.

2. За данъчни периоди м. 10.2020 г., м. 12.2020 г., м. 01.2021 г. и м. 02.2021 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 32_542,92 лв. по 4 фактури, издадени от „ЕКРОС“ ЕООД, с посочен предмет – услуги по договор.

В отговор на изпратено ИПДПОЗЛ изх. №П-22221022212193-040-001/18.11.2022 г., са представени спорните фактури, Договор за сътрудничество от 22.10.2020 г. за монтажни работи в LKW С., Б., България и Договор за сътрудничество от 04.01.2021 г. за монтажни работи в LKW К., България, банкови извлечения за извършено плащане, оборотна ведомост, хронологични справки на счетоводни сметки 7033, 4012, 302, 602, 601, 421, 651; 4532, 401; трудов договор от 21.10.2020 г. сключен с А. М. Р. на длъжност технически организатор, договори, протоколи и фактури от предходни доставчици „АРТ СТУДИО 8“ ЕООД, „МЕГА ДИЗАЙН Д“ ООД, „САМОГОН“ ЕООД, „ЕЪР ЛУКС СИСТЕМИ“ ЕООД, YALCINLAR MEKANIK. SAN.TIC.LTD.ST1: №YLC2021000000003/05.01.2021, CENC TUR ULUSLARASI NAKL1YE GUMRUKLEME, платежни нареждания, СМР, паркинг лист.

Основната дейност на доставчика е спедиторска и логистична, търговско представителство и посредничество на български и чужди дружества в страната и чужбина. Издадените фактури към ревизираното лице са във връзка със сключените договори за сътрудничество с „ДЕКОРАЛ ЛАЙН“ ЕООД. За изпълнение на поетите ангажименти от своя страна „ЕКРОС“ ЕООД е сключил договори с подизпълнители за извършване на СМР и доставка на материали. Строителните материали са предоставени на обект - магазин на LC WIKIKI БЪЛГАРИЯ намиращ се в [населено място] и [населено място].

В дружеството има наето едно лице по трудово правоотношение на длъжност – технически организатор. Спорните фактури са намерили отражение в СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди.

Представените от ревизираното лице документи са спорните фактури, договори сътрудничество от 22.10.2020 г. и 04.01.2021 г., счетоводни регистри.

3. За данъчни периоди м. 11.2020 г., м. 12.2020 г., м. 06.2021 г., м. 07.2021 г., м. 02.2022 г. и м. 03.2022 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 16 550,00 лв. по 6 фактури, издадени от „ГЛАБУЛ М.“ ЕООД, с посочен предмет – услуги по договор.

В отговор на връчено ИПДПОЗЛ изх. №П-22220522134640-040-001/28.07.2022 г. са представени главна книга за периода от 01.11.2020 г. до 31.03.2022 г. и справки за разплащане по фактурите с клиент „ДЕКОРАЛ ЛАЙН“ ЕООД.

Установено е, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС лице, считано от 03.05.2022 г. Наетите по трудови правоотношения пет лица са на длъжност работник полагане на асфалт. Спорните фактури са намерили отражение в СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди. Представените от ревизираното лице документи са спорните фактури с посочен предмет – СМР /доставка и монтаж на плочи, услуга с вишка, доставка на бои/мазилка, редене на теракот, полагане на фаянс и теракот санитарен възел, полагане на теракот стъпала, полагане на теракот вход, полагане на плочи под и стени и др.; счетоводни регистри.

4. За данъчен период м. 03.2021 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 240,70 лв. по фактура №900..5/01.03.2021 г., издадена от „Т. ВАИ ЕКСПОРТ“ ЕООД, с посочен предмет – услуги.

В отговор на изпратено ИПДПОЗЛ изх. № П-22221322134641-040-001/28.07.2022г. са представени главна книга за периода от 01.03.2021 г. до 31.03.2021 г. и справки за разплащане по фактурата с клиент „ДЕКОРАЛ ЛАЙН“ ЕООД.

Установено е, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС, считано от 27.03.2022 г. Няма наети по трудови правоотношения лица. Не са подавани справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи от нетрудови правоотношения. Спорната фактура е намерила отражение в СД по ЗДДС за съответния данъчен период. На дружеството е извършена ревизия по ЗДДС, приключила с РА №Р-22221321007536-091-001/12.07.2022 г. и установени задължения.

Представените от ревизираното лице документи са спорната фактура, с предмет на доставка - протокол №1 от 25.02.2021 г., фискален бон към фактурата, Протокол №1 от 25.02.2021 г., счетоводни регистри. Според съдържанието на представения Протокол на 25.02.2021 г. от доставчика са извършени монтаж в магазин ЕЛ СИ У., находящ се в [населено място], както следва: контролен панел с един контур -1 бр., оловно –киселинен акумулатор - 2 бр., пожароизвестител - оптичен, димен - 38 бр., пожароизвестител –комбиниран 2 бр., пожароизвестител –ръчен 3 бр., кутия за ръчен пожароизвестител -3 бр., конвекционална сирена с лампа-7 бр.,а Адресируем I/O модул -1 бр.

5. За данъчни периоди м. 12.2021 г., м. 02.2022 г. и м. 03.2022 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 6_742,32 лв. по 3 фактури, издадени от „САМОГОН“ ЕООД, с посочен предмет – услуги по договор.

В отговор на връчено ИПДПОЗЛ изх. №П-22221022211166-040-001/18.11.2022 г. са представени спорните фактури, Договор за сътрудничество от 01.12.2021 г. и 01.03.2022 г. за монтажни работи в LKW, България, В. Т. МОЛ ЛСВВ, банкови извлечения за извършено плащане.

Установено е, че в дружеството няма наети по трудови правоотношения лица. Не са подавани справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи от нетрудови правоотношения. Спорните фактури са намерили отражение в СД по ЗДДС за съответния данъчен период.

Представените от ревизираното лице документи са спорните фактури, договори за сътрудничество от 01.12.2021 г. и 01.03.2022 г., счетоводни регистри.

На тази база, в т.ч. и въз основа извършени служебни проверки в информационната система на НАП, органите по приходите са приели, че не са ангажирани достатъчно убедителни доказателства, които да обосноват извод за реално извършени доставки по процесните фактури за услуги, издадени от цитираните дружества,респ. не е налице правото на приспадане на данъчен кредит по всички фактури, издадени от „Т. ВАИ ЕКСПОРТ“ ЕООД, „ГЛАБУЛ М.“ ЕООД, „САМОГОН“ ЕООД, „Е. ЕФИШЪНСИ“ ЕООД и „ЕКРОС“ ЕООД.Като следствие и на основание

чл. 68, ал. 1, т.1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от ЗДДС, не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер 60 854,35 лв.

За резултатите от ревизията е издаден /РД/ №Р-22221022003049-092-001/15.12.2022 г., връчен на 20.12.2022 г., срещу който не е подадено възражение. Като следствие постановен процесният РА №Р-22221022003049-091-001/18.01.2023 г., издаден от П. Г., в качеството и на орган, възложил ревизията и Т. Н., в качеството му на ръководител на ревизията. РА е оспорен и потвърден с Решение 450/10.04.2023 г. на директора на дирекция ОДОП.

Извършените процесуални действия в рамките на предходното производство и събраните като резултат доказателства са приобщени и приети по настоящото дело. В т.ч. назначената и изготвена съдебно – счетоводна експертиза от вещо лице В. Д. Б..

Заклучението по ССЧЕ е прието от страните без възражения. Както и проведеният разпит на свидетеля Надред Л. М.. Той е обяснил, че работи във фирма „Декорал лайн“ ЕООД от 2019 година, като техническо лице на трудов договор. Фирмата е създадена от 2018 година. Занимава се с интериорен дизайн на магазини. Пояснява, че Фирмите „Самогон“, „Екрос“ са им били препоръчани от възложителя. Работили са с тях и преди и в Турция. Познават един от собствениците, който е с двойно гражданство. Обяснява, че в България са построили повече от 30 магазина, като от тях са направили около 10 магазина. Контактът с фирмите е от техния възложител. „Е. Ефишънси“ и я е препоръчал управителя на МОЛ С.. Всяка от фирмите правила различни части от магазините, като собственикът на тази фирма е техническа поддръжка в МОЛ С.. По нататък от свидетелските му показания се установява, че в Р. МОЛ са направили още един магазин с „Е. Ефишънси“, които се занимавали с електричеството и ел. оборудването. Фирма „Т. Експорт“ са занимавала с пожарната инсталация, като последната фирма им е била предложена от албански гражданин - инженер, който работи за възложителя в Турция. Предложили са им я за обекта в К.. За „Г. мел“ посочва, че като са правили магазина в [жк] срещу К., е трябвало да отворят една врата директно за тротоара и намерят фирма, която се занимава с тротоарни плочки. Като се е придвижвал от хотела до работния обект е забелязал работници, които са поставяли тротоарни плочки. Лично се е запознал със собственика А. Н.. На въпроси зададени му от ответната страна е отговорил, че в града, в който работят се опитват да работят с местни доставчици на материали. Горепосочените фирми се занимавали с изграждането, а не не с материали. Пояснява, че той координатор и като такъв координира тези неща. На място се осигурявали материалите. Работниците си ги транспортирали, а той е координирал нещата, за да няма струпване и да може да се работи. От Турция идвал възложителя и проверявал материалите, които се използват. Оценката на работата я давал възложителя и стриктно следял процесите на работата. Тристранно се случвали нещата - възложител, изпълнител и подизпълнител и се изготвяли приемо – предавателните протоколи. Собственикът на дружеството жалбоподател е имал регистрирана и друга фирма в Х.. Той осъществявал една и съща дейност в 10 държави. Нямамо бригади и се налагало да ползваме подизпълнители. Тъй като собственикът не живеел в България, нямамо капацитет и се налагало да ползват подизпълнител.

По делото са приети представените писмени доказателства с административната преписка, както и тези допълнително представени в съдебните заседания по делото.

В рамките на производството по настоящото дело е допусната допълнителна съдебно-счетоводна експертиза с която е указано на вещото лице да посочи и представи опис на документите въз основа на които е изградила изводите си по първоначално представеното заключение при предходното разглеждане на спора и в частност – относно въпроси 4 и 5 да посочи и представи доказателства за ползване на подизпълнител – кой е той, договор, фактура, закупуване на материали-договор и фактура и в съответствие с коя доставка са възложени. Във връзка с въпрос

6 – да допълни отговора и по отношение на сотаналите дружества – ползвали ли са подизпълнител и има ли данни за персонал,който да извършва услугите. По въпрос 7 – с какъв акт са прехвърлени резултатите,респ. приети от клиента на РЛ.

Видно от заключението на вещото лице:

Във връзка с подизпълнител Екросс ООД:

Представени са договор за сътрудничество за механична инсталация от 01.2021г., такъв договор от 22.10.2020г. и анекс от 04.12.2020 за допълнително извършени монтажни работи за обект „Б.“ със сумата от 18 147,32г. Още – фактури от 12.02.2021, от 04.01.2021, от 04.12.2020г и от 26.10.2020 с доставчик-изпълнител въпросното дружество с протокол обр.19 за извършени ЧМР по обект механични работи К..

Във връзка с подизпълнител Е. ефишънси ЕООД:

Представени са договор от 12.02.2020г. за изграждане на електрическа инсталация, фактури от 19.05.2020г. от 28.07.2020г., от 21.02.2020г. от 03.03.2020г. придружени с приемо-предавателен протокол и ценова листа, както и ценова листа за инсталационни материали – 2бр, хронологичен регистър от 01.01.2020г. до 31.05.2022г. на сметка 411“клиенти“ и заявление от В. О. – управител на дружеството.

Във връзка с подизпълнител СОМОГОН ЕООД:

Представени са договор за сътрудничество от 01.03.2022г. за ЧМР на МОЛ В. Т., фактури от 15.12.2021г. и от 21.03.2022г., К. към договор от 01.12.2021г. протокол обр.19 за извършено ЧМР за демонтаж и монтаж на рекопараторен блон, чистене на климатични филтри, демонтаж на фасадни решетки, още – справка на актуално състояние на всички трудови договори на това дружество.

Във връзка с подизпълнител Глабул мел ЕООД:

Това дружество е получател на Декорал Л. ЕООД и фактурите издаден от него са от 25.11.2020г./с предмет ЧМР – настилка, замазка за подова настилка, почистване, включени в приложен протокол обр.19/ фактура от 24.02.2022г./с предмет редене на теракот/, фактура от 15.03.2022г./за полагане на теракот, лъскави плочи, санитарни възли, полагане на бетон/, фактура от 04.06.2021г./за доставка на бои, мазилка, с протокол за извършени ЧМР/, фактура от 03.06.2021г. и протокол обр.19 за монтаж на ел и фактура от 05.12.2020г. за наем на кранове.

Във връзка с подизпълнител Т. Ваи ЕКспорт ЕООД:

Представена е фактура от 01.03.2021г. и протокол № 1 за установяване на натурални видове.

На следващо място и във връзка с допълнението на отговора по въпрос №6, вещото лице заявява, че:

Относно подизпълнител Е. ЕФ СИ ФРИГОСЕРВИЗ ЕООД на СОМОГОН ЕООД:

Налице е договор от 30.12.2021г. с ценова спецификация.

Относно подизпълнител Алдострой груп ЕООД:

Налице е договор от 20.12.2021г. между СОМОГОН ЕООД и Алдострой груп ЕООД като подизпълнител/, както и разписка от 15.12.2021г. за извършено ЧМР – пожарна инсталация, и допълнително представена справка от 20.04.2023г. от СОМОГОН ЕООД за актуално състояние на всички трудови договори за наличния персонал.

Относно въпрос № 7 – с какъв акт са прехвърлени, респ. приети резултатите, вещото лице заявява:

Относно изпълнител СОМОГОН ЕООД:

Налице е оферта от 25.11.2022г., фактури от 22.11.2022г., от 29.12.2022г. и от 29.12.2022г. за извършен демонтаж и монтаж на рекоператорен блок и протокол обр.19 за извършени ЧМР, както и протокол обр.19 към фактури от 14.12.2021г. от 08.02.2022г. и от 02.02.2022г.

Относно изпълнител Т. Ваи Експорт ЕООД:

Налице е протокол № 1 за извършено СМР към фактури от 04.01.2021г., от 02.02.2021г. и от 15.02.2021г.

Относно изпълнител Глабул мел ЕООД:

Налице е протокол № 19 за материални транспортни услуги, транспортиране и почистване към фирми от 07.05.2021г. и 10.06.2021г.

Относно изпълнител Е. ефишънси ЕООД:

Налице е протокол обр. 19 за инсталация на релси, монтаж на прожектор, окабеляване и свързване по фактури от 14.02.2020г., от 27.02.2020г. от 15.06.2020г. и от 22.07.2020г.

Относно изпълнител ЕКРОС Е.:

Налице е протокол обр. 19 за натурални видове работи – поцинкована ламарина и др. към фактури от 04.01.2021г., от 12.02.2021г. и от 15.02.2021г.

Относно подизпълнител Глабул мел ЕООД:

Налице са протокол обр.19 за СМР към фактури № 35 и № 36 от 02.09.2021г., както и протокол обр.19 за наем на кранове по фактури от 19.10.2020г. и фактури № 23 и № 24 от 09.12.2020г.

Така представеното заключение съдът крездигира като изготвено в съответствие с поставената задача, при надлежен аналитичен метод и използване на относим доказателствен материал, от експерт притежаващ необходимата квалификация, включен в списъка с вещи лица за чиято безпристрастност на съда не са известни основания за съмнение.

По искане на ответника е открито производство по оспорване автентичност на одписите положени под протоколи обр.19, а именно – Протокол от 04.05.2021г. между жалбоподателя и Глабул М. ЕООД, Протокол от 25.02.2021г. между жалбоподателя и Т. ваи еспорт ЕООД, Протокол от 27.01.2023г. с посочен изпълнител Е. ефишънси ЕООД по е посочено, че протокола се подписва за изпълнител WDM Топ Инвист С.РЛ.

От жалбоподателя са представени фактури издадени от Е. ефишънси ЕООД от 21.02.2020г. от 03.03.2020г и 28.07.2020г., ведно с придружаващите ги документи – протоколи, ценови листи и др., заверено копие на пълномощно на инж. Мемиев – лицето подписало документите в хода на изпълнение договорите с жалбоподателя, обяснения от А. П. и пълномощно за това лице. Видно от обясненията на А. П. подписите положени от името на Е. ефишънси ЕООД са на инж. Мемиев, упълномощен представител на дружеството. Налице е пълномощно на инж. Мемиев от страна на ВЕесела О. като управител на дружеството. Налице е и пълномощно от страна на В. О. в полза на А. П. за представителство на дружеството пред всички държавни органи.

По делото е приложено и заявление от В. О., управител на това дружество от 29.11.2023г./л.92 от делото/ с което тязаявява, че за периода 01.01.2020г.-31.05.2022г. дружеството е извършвало възмездно и в полза на декорал лайн доставки на услуги – играждане ер. инсталация по съгласувано задание в МОЛ С., гр. С., монтаж на ЛЕД екран и предружаващи дейности в същия обект, допълнителен монтаж на осветителни тела и релси. Трудовата обезпеченост от организационен характер е извършвана от нея, а от експерто-работен характер работите са осъществявани от Ц. Кошлуков с регистриран договор с това дружество, на длъжност „електротехник, поддържака на гради“. Освен него като изпълнител е участвал и съпругът на управителката – инж. Мемиев, деситвал по силата на устен договор за който не е уговаряно възнаграждение.

По делото е представено и съгласие – образец на подпис на В. О./л.128 от делото/.

По искане на жалбоподателя е проведен и разпит на свидетеля Н. М. във връзка с доставчика Е. ефишънси ЕООД. Видно от показанията му тази фирма е работила на обекти на дружеството-жалбоподател на обект магазин Ел си У., представляващ част от комплекс магазини. Свидетелят е техник и е подписва по –малозначителните документи, докато големите и важни

документи/договори и протоколи/ са подписвани от управителя. Той е подпомагал изпълнителя при осъществяване на определени доставки, но с познания, изпълнителя за своя сметка е намелва или закупувал определени вещи и техника. В рамките на разпита съдът е предявил на свидетеля представени от жалбоподателя протоколи касатено обекта в [населено място]/ лист 48-54 гръб от делото/, като видно от показанията му той е подписал протоколите от 25.02.2021г на л.51 и протокола от 25.02.2021г. на л.54 гръб, останалите протоколи са подписани от тогавашния управител Б. Билани.

На тази база съдът приема още:

Ревизията е възложена от компетентен орган съгласно издадената заповед от директора на ТД на НАП - С.. Спазен е и срокът за издаване, както на РА, така и на РД. Задълженото лице е надлежно уведомено за започване на производството и неговото приключване.

За резултатите от данъчната ревизия е съставен РД при спазване на установения в закона срок (до 14 дни от датата на приключване на ревизията), който надлежно и в срок е връчен на представляващ дружеството – жалбоподател.

В законоустановения срок по чл.117, ал.5 от ДОПК е постъпило възражение срещу доклада. Въз основа на установените с доклада данни, ревизията е приключила с издаване на оспорения РА от органа по приходите. РА е връчен надлежно. По изложените съображения съдът приема, че не е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на данъчно задълженото лице.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 от ДОПК задължителни реквизити – името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към оспорения ревизионен акт е приложен и РД, като неразделна негова част. При издаване на ревизионния акт, органът по приходите е спазил процесуалноправните разпоредби на ДОПК и ревизионното производство е приключило в зададения срок.

Предметът на спор между страните е непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 60 854,35 лв. „Т. ВАИ ЕКСПОРТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ГЛАБУЛ М.“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „САМОГОН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Е. ЕФИШЪНСИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ЕКРОС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

В тази връзка и по отношение на отделните доставчици, настоящият състав съобрази:

1. За данъчни периоди м. 02.2020 г., м. 03.2020 г., м.05.2020 г. и м. 07.2020 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 3 778,49 лв. по 5 фактури, издадени от „Е. ЕФИШЪНСИ“ ЕООД.

Две от фактурите касаят покупка на материал, а три от тях – покупка на услуга. Безспорно между страните е, че предмета на доставка по посочените фактури е : изграждане на електро инсталация по съгласувано задание на „Декорал Лайн“ ЕООД, в нов магазин "DEFACTO" Moll of SERDIKA CENTER, съгласно сключен договор № 2020032 / 12.02.2020 г. на база на предоставена оферта от страна на „Енерджи Ефишънси" ЕООД.

На тази база съдът счита извода на ревизиращият екип за липса на предпоставки за пуржанвяване право на данъчен кредит за неправилен. На първо място – налице е трудов договор с едно лице, разполагащо с необходимата квалификация. Естеството на дейността - изграждането на инсталация в един предполага същата да може да бъде изпълнена и от едно лице, като успоредно с това са налице фактури за покупка на стоките, вложени при изпълнение на дейността.

Тези фактури,макар и частни свидетелстващи документи предствляват индиция за извършеното между страните. В търговският оборот, отношенията между лицата се обективират основно в частни документи. В този смисъл доказване изпълнението на дейността чрез частни документи е възможно и допустимо,стига тези документи да позволяват да се установи предмет,вид количество,обем и изпълнение на дейността. Всички посочени обстоятелства във връзка с процесната доставка са налице.Необоснован е извода,че посочените приемо-предавателни протоколи са съставени за целите на проверката. При липса на подкрепящи го доказателства,съдът може да възприеме този извод единствено като твърдение на страната,но не и като обективен факт.Освен това за да откажат право на данъчен кредит органите по приходите се позовават и на факта,че не е представена кореспонденция между възложител и изпълнител, което съдът отново не може да кредитира,защото тази кореспонденция би била отново с частен характер и в този смисъл след като отричат силата на частният документ,органите по приходите не следва да се позовават налипсата на подобен документ за установяване реалността на доставката.

Във връзка с оспорените протоколи по отношение на този доставчик съдът приема наличието на изично изявление от страна на дружеството саконтрахент потвърждаващо подписването им. Установява се и иднетично на подписа положен под оспорените протоколи на В. О. при сравнението му с предственото от нея заявление и представеното съгласие – образец на подпис. Тези два документа са безспорни,респ. и по смисъла на чл.194 ал.1 ГПК могат да послужат като годна сравнителна база. Доколкото проемо-предавателния протоколе подписан от А. П.,то неговият подпис от писмето обяснение до съда също може да бъде използван като годен сравнителен материал, още повече,че по делото е приложено и пълномощно по силата на което същият може да представлява дружеството както пред държавни органи,така и в отгоношенията със съконтрахенти. Неговият подпис е идентичен. Т.е. налице е идентичност на подписа,налице е изрично изявление за признаване резултатите от дейността и за потвърждаване всички действия. Идентичност се установява и по отношение подписите положени от страна на жалбоподателя като същите се потвърждаат както по отношение на управителя на дружеството,така и по отношение на протоколите подписани от Н. Л.,видно от дадените пред съда показания. Възражението на ответника,че под подписите положени от Н. Л. не е слоена запетая в случая е ирелевантно доколкото очевидно той е подписвал част от документите от името на држестовото, а самото дружество не се е противопоставило на сделката/респ. действието/ веднага след узнаването му/арг. чл. 301 ТЗ/. В този смисъл и съобразн чл. 194 ал.3 ГПК съдът не следва да изключва документите от доказателственият материал по делото. Изпълнението на процесната доставка се подкрепя от всички дотук изброени доказателства по делото,които в своята съвкупност оборват констатацията на органите по приходите за липса на реално изпълнение. Още повече – самите ревизиращи орани се позовават на фактури за закупуване и влагане на материалите, в частност - предходни доставчици са: „Кимтех България ООД" с фактури №№ : [ЕГН]/22.04.2020; [ЕГН]/ 02.04.2020 г.; [ЕГН]/26.03.2020; [ЕГН]/04.03.2020; [ЕГН]/24.02.2020; [ЕГН]/ 05.03.2020 г.; „Ш. техник ЕООД с фактура [ЕГН]/11.03.2020 г. ; „Делита ЕООД" с фактура №0029/03.03.2020 г. ; Стройрент ЕООД с фактура № [ЕГН]/05.03.2020 г. ; „Мегалан ООД" с фактура №[ЕГН]/17.02.2020 г.; Т. България ЕАД с фактура № 62133928/24.02.2020 г. ;„ЕЛ ЕНЕРДЖИ 03" ЕООД,, с фактура № [ЕГН]/27.02.2020 г., „Кадемлия ЕООД" с фактура № 23382/28.02.2020 г.

В тази връзка РА при неотричане доказателсвената стойност на тези фактури и при ясното им кредитиране от органите по приходите, се явява вътрешно противоречив и необоснован.

Не е налице спор относно документалното отразяване на фактурите по продажбата. В този

смисъл правото на данъчен кредит по процесната доставка е отказано незаконосъобразно.

2. За данъчни периоди м. 10.2020 г., м. 12.2020 г., м. 01.2021 г. и м. 02.2021 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 32_542,92 лв. по 4 фактури, издадени от „ЕКРОСС“ ЕООД, с посочен предмет – услуги по договор.

Между страните са налице два договора, респ. от 04.01.2021г./за обект LCW К./ и от 22.10.2020г./за обект LCW Б.,гр.С./.

Обхватът на договора от 04.01.2021г. е изпълнение от страна на ЕКРОСС ООД на договорите монтажни работи съгласно разпоредбите на този договор и техническите спецификации по него и други проекти предложения по него. Видно от чл.1.2. работите се състоят в извършване на механични работи на обекта съгласно позициите и подпозициите на реконструктивните работи изброени в предложението/офертата,подадена от възложителя. По силата на чл.1.3. от договора изпълнителя ще изпълнява договора за проета по предварително споразумение.

Обхватът на договора от 22.10.2020г. е изпълнение от страна на ЕКРОСС ООД на договорите монтажни работи съгласно разпоредбите на този договор и техническите спецификации по него и други проекти предложения по него.Видно от чл.1.2. работите се състоят в реализирането на различни декоративни работи съгласно елементите и подзаглавията на реконструктивните работи, изброени в Превантивната/Офертата подадена от поръчващия агент. По силата на чл.1.3. от договора изпълнителя ще изпълнява договора за проета по предварително споразумение.

Видно от данните по делото обаче не са налице никакви приложени технически спецификации към договорите,които да определят предметния обхват на изпълнението,нито предложение/оферта от изпълнителя,така,че да бъде установено изпълнение съобразно договореното. В този смисъл наличието на изготвен приемо-предавателен протокол не е в състояние да обоснове само по себе си реално изпълнение,доколото:

Не може да се установи дали изпълнението третира именно този договор,респ. издадена фактура.

Приемо-предавателният протокол е вторичен документ, той се съставя на базата на реално изпълнена,респ. приета дейност. Липсват каквито и да било други,подкрепящи го одказательства относно участието на дружеството в процесното изпълнение. Следва да се подчертае – предметът на настоящото производство нетретира въпросът дали въпросната СМР е било реализирано някога и изобщо, а доказано ли е релеазиринето му по отношение на ова дружество. В тази връзка наличието на договор/с изцяло общ предмет и липса на конкретика/ и наличието на приемо-предавателен протокол само по себе си не може да обоснове извод за реално изпълнение.

Ревизираното лице не е доказало посоченото обстоятелство,съобразно разпределената му доказателствена тежест, дадените указания и предоставена възможност. В този смисъл и досежно конкретната доставка правото на приспадане на данъчен кредит е правилно отказано.

3. За данъчни периоди м. 11.2020 г., м. 12.2020 г., м. 06.2021 г., м. 07.2021 г., м. 02.2022 г. и м. 03.2022 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 16 550,00 лв. по 6 фактури, издадени от „ГЛАБУЛ М.“ ЕООД, с посочен предмет – услуги по договор.

Договор по делото липсва приложен. Действително и съобразно трайната съдебна практика фактурата може да бъде приета като доказателство за възникнало договорно правоотношение по договор за продажба между страните доколкото в самата фактура фигурира описание на стоката по вид стойност, начин на плащане, наименованията на страните и време и място на издаване/ виж решение № 185 от 14.04.2020г. по т.д. № 3224/2018г. на ВКС, решение № 166/26.10.2010 г. по т.д. 991/09 г. на ВКС, решение № 96/26.11.2009 г. по т.д. 380/2008 г. на ВКС, решение № 46 от 27.03.2009 г. по т.д. № 546/08 г. на ВКС, решение № 42/19.04.2010 г. по т.д. № 593/09 г. на ВКС, ,и др.

В настоящият казус обаче фактурите не съдържат нужната индивидуализация от публично-правна

гледна точка, така, че да наложат яснота относно вида и количеството на необходимата доставка, както и местоизпълнението. От своя страна – представените приемо-предавателни протоколи към фактурите не могат да обосноват сами по себе си наличие на реално осъществена доставка ако не се подкрепят от други доказателства по делото. Приемо-предавателният протокол по своята същност идва да отрази нещо закупено, вложено и изработено. За всяко от тези действия или поне за част от тях е очаквано да са налице доказателства, каквито липсват. За допълнително пояснение следва да се изложи още, че приемо-предавателните протоколи с посоченото дружество също не съдържат яснота и конкретика а само общо описание „наем на рекламни работи“/неясно какви/, материални и транспортни услуги/неясно какви, още повече – същите посочени като мерна единица в „опакровка“/, настилка и замазка пред магазин/неясно каква при все, че настилка и замазката може да бъде бетонова, циментова, асфалтова и т.н. и т.н./. Изключение в тази връзка прави единствено т.1 от протокола от 03.06.2021г. съдържащ вид дейност, използван материал-с марка, име и характеристики, докато останалите му точки отново са с общо описание от което не се установява нито какво е монтирано, нито както е пуснато в експлоатация. Но и този протокол не се подкрепя от други доказателства по делото установяващи реално закупуване и дейност по полагане/влагане на материалите, респ. изработка, респ. осъществен транспорт и прочее.

В този смисъл съдът дори не счита, че следва да се произнася нарочно по оспореният от ответника протокол от 04.05.2021г. докоето представените от жалбоподателя доказателства не установяват реално изпълнение на доставката. Още повече, че с направеното от ответника оспорване се твърди оспорване на автентичност, но реално се оспорва истинността му. Но, в изпълнение на задължението си по чл. 194 ГПК Съдът приема, че посоченият протокол не представлява неистински документ/подписа на управителя, сравним с положените под другите безспорни документи/протоколи и фактури/ позволява да се установи тъждественост. Доказателствената стойност обаче на визирианият протокол, респ. на другите приложени по делото не позволява на съда да приема реално изпълнение на доставката.

В този смисъл жалбата срещу РА в тази му част се явява неоснователна.

4. За данъчен период м. 03.2021 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 240,70 лв. по фактура №900..5/01.03.2021 г., издадена от „Т. ВАИ ЕКСПОРТ“ ЕООД, с посочен предмет – услуги.

По аргументи, аналогични с изложеното по т.3/доставчик Глабул М. ЕООД/ съдът приема за недоказана и тази доставка. И по отношение на това дружество, както и по отношение на предходното - нито фактурата, нито приемо-предавателният протокол позволяват да се установи и индивидуализира предметът на доставката, а още по-малко начина на изпълнението и. Липсват и други, подкрепящи реалното изпълнение доказателства. Не е и налице яснота относно конкретното намерение на страните да бъде осъществена дадена доставка, в т.ч. документи позволяващи да се установи необходимост от конкретни материали/услуги, които да са ясно възложени на дружеството и тяхното изпълнение да е съобразно договореното, което да се подкрепя от някакви документи, позволяващи поне хипотетично да се предположи, че дружеството реално е участвало в изпълнението.

Във връзка с допуснатото оспорване на протокола от 25.02.2021г. съдът след като извърши сравнение с подписа на управителите на дружествата с тези положени под фактурата/безспорен по делото документ/ приема, че приемо – предавателният протокол не следва да се изключва от доказателствата по делото. Същият обаче няма необходимата доказателствена тежест и документална обосновка за да може да наложи еднозначно извод за реално осъществена доставка.

5. За данъчни периоди м. 12.2021 г., м. 02.2022 г., м. 03.2022 г. е отказано право на приспадане на

данъчен кредит в общ размер на 6_742,32 лв. по 3 фактури, издадени от „САМОГОН“ ЕООД, с посочен предмет – услуги по договор.

Между страните е сключен договор от 01.03.2022г. с предмет изпълнение на договорените монтажни работи съгласно разпоредбите на този договор, техническите спецификации по него/проект/ и други проектни предложения към него. По силата на чл.1.2. от договора работите се състоят в изпълнение на различни декоративни работи в LCW В. Т., съгласно позициите и подпозициите на работите по реконструкцията посочени в предварителната оферта/Търга, подадена от възложителя.

Видно от данните по делото обаче не са налице никакви приложени технически спецификации към договорите, които да определят предметния обхват на изпълнението, нито предложение/оферта от изпълнителя, така, че да бъде установено изпълнение съобразно договореното. В този смисъл наличието на изготвен приемо-предавателен протокол не е в състояние да обоснове само по себе си реално изпълнение, доколкото:

Не може да се установи дали изпълнението третира именно този договор, респ. издадена фактура. Приемо-предавателният протокол е вторичен документ, той се съставя на базата на реално изпълнена, респ. приета дейност. Липсват каквито и да било други, подкрепящи го доказателства относно участието на дружеството в процесното изпълнение. Следва да се подчертае – предметът на настоящото производство не третира въпросът дали въпросната доставка е била реализирана някога и изобщо, а доказано ли е релеизирането и по отношение на това дружество. В тази връзка наличието на договор/с изцяло общ предмет и липса на конкретика/ и наличието на приемо-предавателен протокол само по себе си не може да обоснове извод за реално изпълнение.

По аналогичен начини макар договора между дружествата от 01.12.2021г. да съдържа приложение – К. с ясна индивидуализация на подлежащите на изпълнение дейности, при това с посочени характеристики на продуктите, предмет на монтаж, то липсват доказателства относно реалното осъществяване на дейност по изпълнението им.

Представените в тази връзка договори за поизпълнение между САМОГОН ЕООД и Е. Еф си Фрегосервиз ЕООД и между САМОГОН ЕООД и Алдострой груп ЕООД са неподкрепени от доказателства за реалното им изпълнение, т.е. липсват доказателства позволяващи да се установи закупуване и влягане на съответните материали, както и участието на представители на тези дружества в изпълнението, така, че да се приеме за обоснована тезата, че доставката от САМОГОН ЕООД е била превъзложена и в резултат на това превъзлагане - реално изпълнена. Пълната липса на яснота, конкретика и индивидуализация, респ. дори и на вторични доказателства относно участие посочените дружества в изпълнението на предмета на доставката не позволява на съдът да приеме същата за реално осъществена от претендиращият доставчик.

Ревизираното лице не е доказало посоченото обстоятелство, съобразно разпределената му доказателствена тежест, дадените указания и предоставена възможност. В този смисъл и досежно конкретната доставка правото на приспадане на данъчен кредит е правилно отказано.

С оглед дотук изложеното РА следва да се отмени в частта с която е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 3 778,49 лв. по 5 фактури, издадени от „Е. ЕФИШЪНСИ“ ЕООД, а жалбата да се отхвърли в останалата и част.

При този изход от спора и предвид частичната отмяна на РА разноски следва да бъдат присъдени пропорционално на страните съобразно уважената част от оспорването. От страна на жалбоподателя е отправена референция към претендираните при предходното разглеждане на делото разноски в размер на 6850 от който 6000 лв. адвокатски хонорар, 800 лв заплатен депозит за вещо лице и 50 лв. д.т.

От страна на ответника се претендира сумата по наредбата за минимални адвокатски

възнаграждения.

Съдът съобрази:

Материалният интерес на настоящото дело се равнява в общ размер главния и лихви - 70 151,57лв. От него е отменена част в общ размер, главници и лихва – 4 446 или 6.2% от стойността му. В този смисъл претенцията на жалбоподателя, съизмерно с уважената част на жалбата /чл.161 ал.1 изр.първо от ДОПК/ следва да се определи на 414лв. по отношение на която сума съдът не следва да съобразява възражението за прекомерност на ответната страна, тъй като същата се доближава до нормативите на наредбата за заплащането на правна помощ.

Във връзка с претенцията на ответника, съдът съобрази:

Същата е необоснована като размер.

С решение от 25 януари, 2024г. по дело С-438/22, „Ем акаунт БГ“ ЕООД, ECLI:EU:C:2024:71, Съдът на ЕС постанови, че член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение.

Успоредно с това, националният съд не следва да се счита обвързан от минимални размер на разноските, изчислени съобразно минимума по Наредба № 1/2004г, предвид антиконкурентна същност на подзаконовия акт. Новоприетата Наредба № 1/2024 изрязва ясно принципа, че размерът на възнаграждението за оказваната от адвоката правна помощ се определя по свободно договаряне въз основа на писмен договор с клиента/чл.1 от Наредбата/. От своя страна чл.2 ал.1 Наредбата предвижда, че при липса на писмен договор възнаграждението се определя от адвокатския съвет съобразно критериите, предвидени в тази наредба.

Дори тези две встъпителни разпоредби очертаващи приложното поле и механизма на определяне възнаграждения изключват възможността за автоматично прилагане на Наредбата спрямо данъчната администрация. Още повече, че видно от мотивите към приемане самата Наредба същата създава ориентири, а не стандарти на възнаграждението, при запазване водещ принцип-свобода на договаряне.

В настоящият казус нормата на чл.161 ал.1 изр.второ от ДОПК, на която се позовава ответника към претенцията си за разноски, цели да създаде равнопоставеност между приходната администрация и адвокатите предвид материалният интерес на спора. В този смисъл ориентирите по Наредбата не следва да се прилагат без конкретна обосновка, както спрямо адвокатите, така и спрямо ответника - приходната администрация. Конкретни съображения как и защо е формирана тази себестойност на труда, обективизиран в процесуалното представителство на ответника – липсва.

Практиката на СЕС е ясна, недвусмислена и императивна и поражда задължение за националният съдия за произнасяне в унисон с нея, независимо от това дали е възражение за прекомерност, най-малкото защото по същество СЕС постановява, че всяко позоваване на автоматизъм, изключващ свободата на договаряне, при определяне размерите на възнаграждението разкрива антиконкурентна същност. Респ. тази наредба не може и не следва да бъде годин, обвързващ съда, норматив за присъждане на възнаграждение за процесуално представителство. Водещи са себестойността на труда и свободата на договаряне.

Отчитайки, че юрисконсултите не осъществяват самостоятелно и по занятие, а в полза, от името на и по силата на трудов договор, процесуално представителство, съдът счита, че приложими са

нормативите по Наредбата за правната помощ.

В този смисъл претенцията на ответника и автоматичното позоваване на Наредбата е необосновано.

Ето защо и в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 24 изр.второ от Наредбата за заплащане на правната помощ, в полза на ответника следва да се присъди сумата от 360лв. към които при отчитане материалният интерес на спора съобразно вр.чл.25 ал.2 да се прибави максимално допустимото увеличение от 180лв или общо 540лв.

С оглед изложеното и на основание чл. 160 ал.1 от ДОПК, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт №Р-22221022003049-091-001/18.01.2023 г., издаден от П. Г., в качеството и на орган, възложил ревизията и Т. Н., в качеството му на ръководител ревизия, потвърден с Решение № 450/10.04.2023 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, **В ЧАСТТА** с която е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 3 778,49 лв. по 5 фактури, издадени от „Е. ЕФИШЪНСИ“ ЕООД

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на ДЕКОРАЛ Л.” ЕООД,[ЕИК] сумата от 414/четиристотин и четиринадесет/ лева съдебно-деловодни разноски.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ДЕКОРАЛ ЛАЙН” ЕООД,[ЕИК] срещу Ревизионен акт №Р-22221022003049-091-001/18.01.2023 г., издаден от П. Г., в качеството и на орган, възложил ревизията и Т. Н., в качеството му на ръководител ревизия, потвърден с Решение № 450/10.04.2023 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ **В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ.**

ОСЪЖДА „ДЕКОРАЛ ЛАЙН” ЕООД,[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 540/петстотин и четиридесет/ лева съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: